

CHÚA NHẬT TUẦN XIX MÙA THƯỜNG NIÊN NĂM A

- ⇒ Trong những ngày ấy, khi Êlia đã lên núi Horeb của Thiên Chúa, ông trú ẩn trong một cái hang... **Có lời Chúa phán cùng ông rằng: “Hãy ra đứng trên núi trước tôn nhan Chúa”. Bỗng Chúa đi qua; có một cơn gió mạnh xé núi non và nghiền nát đá trước mặt Chúa; nhưng Chúa không ở trong gió bão. Sau trận gió bão thì đất động; Chúa cũng không ở trong cơn động đất. Sau cơn động đất thì có lửa; nhưng Chúa cũng không ở trong lửa. Sau lửa thì có tiếng gió hiu hiu. Vừa nghe thấy, Êlia liền lấy áo choàng che mặt lại, đi ra đứng ở cửa hang. (1V 19:9a. 11-13a)**
- ⇒ Anh em thân mến, tôi xin nói thật trong Đức Kitô, tôi không nói dối: lương tâm tôi làm chứng cho tôi trong Thánh Thần: là tôi buồn phiền quá đỗi, lòng tôi hằng đau đớn luôn. Chính tôi đã ao ước được loại khỏi Đức Kitô vì phần ích anh em của tôi, là những thân nhân của tôi về phần xác. Họ đều là người Israel, họ được quyền làm nghĩa tử, được vinh quang, giao ước, lề luật, việc phượng tự và lời hứa: các tổ phụ cũng là của họ, và bởi các đáng ấy mà Đức Kitô sinh ra phần xác, Người là Thiên Chúa trên hết mọi sự, đáng chúc tụng muôn đời. Amen. (Rm 9:1-5)
- ⇒ *Khi dân chúng đã ăn no, lập tức Chúa Giêsu giục môn đệ trở xuống thuyền mà qua bờ bên kia trước, trong lúc Người giải tán dân chúng. Giải tán họ xong, Người lên núi cầu nguyện một mình. Đến chiều, Người vẫn ở đó một mình. Còn thuyền thì đã ra giữa biển, bị sóng đánh chập chờn vì ngược gió. Canh tư đêm tối, Người đi trên mặt biển mà đến với các ông. Thấy Người đi trên mặt biển, các ông hoảng hồn mà nói rằng: “Ma kia!”, và các ông sợ hãi kêu la lớn tiếng. Lập tức, Chúa Giêsu nói với các ông rằng: “Hãy yên tâm. Thầy đây, đừng sợ!” Phêrô thưa lại rằng: “Lạy Thầy, nếu quả là Thầy, thì xin truyền cho con đi trên mặt nước mà đến cùng Thầy”. Chúa phán: “Hãy đến!” Phêrô xuống khỏi thuyền, bước đi trên mặt nước mà đến cùng Chúa Giêsu. Khi thấy gió mạnh, ông sợ hãi và sắp chìm xuống nên la lên rằng: “Lạy Thầy, xin cứu con!” **Lập tức, Chúa Giêsu giơ tay nắm lấy ông mà nói: “Người hèn tin, tại sao mà nghi ngờ?” Khi cả hai đã lên thuyền thì gió liền yên lặng. Những người ở trong thuyền đến lạy Người mà rằng: “Thật, Thầy là Con Thiên Chúa”.** (Mt 14:22-33)*

+> "... Có lời Chúa phán cùng ông rằng: "Hãy ra đứng trên núi trước tôn nhan Chúa". Bỗng Chúa đi qua; có một cơn gió mạnh xé núi non và nghiền nát đá trước mặt Chúa; nhưng Chúa không ở trong gió bão. Sau trận gió bão thì đất động; Chúa cũng không ở trong cơn động đất. Sau cơn động đất thì có lửa; nhưng Chúa cũng không ở trong lửa. Sau lửa thì có tiếng gió hiu hiu. Vừa nghe thấy, Êlia liền lấy áo choàng che mặt lại, đi ra đứng ở cửa hang..."

+> "Khi dân chúng đã ăn no, lập tức Chúa Giêsu giục môn đệ trở xuống thuyền mà qua bờ bên kia trước, trong lúc Người giải tán dân chúng. Giải tán họ xong, Người

lên núi cầu nguyện một mình ... Lập tức, Chúa Giêsu giơ tay nắm lấy ông mà nói: “Người hèn tin, tại sao mà nghi ngờ?” Khi cả hai đã lên thuyền thì gió liền yên lặng. Những người ở trong thuyền đến lạy Người mà rằng: “Thật, Thầy là Con Thiên Chúa”

== Hai biến cố xảy ra trong đoạn Tin Mừng hôm nay xem như một thách đố:

1. Đám đông dân chúng đói khát vì đi theo nghe Đức Ki-tô rao giảng Nước Trời khá nhiều ngày mà chưa/không có gì ăn/uống...

= Liệu “Nước Trời” mà Đức Giêsu loan truyền có đem lại cho phàm phu tục tử loài người được no lòng thỏa dạ, bụng không còn kêu rọọọt rọọọt, hết khô cổ họng vì thiếu nước uống không?

= Nghĩ đến câu hỏi này, không ai trong chúng ta có thể quên câu chuyện các “cán ngố” - nửa người nửa ngọm nửa đười ươi - thường đem ra làm trò cười thách thức về việc người Tin đồ Thiên Chúa giáo đọc kinh, đọc kinh... nhất là kinh LẠY CHA CHÚNG CON Ở TRÊN TRỜI. Số là = sau biến cố 1975 tại miền Nam Việt Nam, trong các lớp tiểu học = lớp 1, lớp 2 = chứ không dám nói đến lớp 3 trở lên vì có thể các em bé miền Nam khôn ngoan tinh tế hơn (???) nhiều,... khá hiểu chuyện... Một câu chuyện chấn động đã xảy ra tại trường Mốt-xa như sau: ngày khai giảng lớp hè bổ túc (tháng 5 năm 1975), tất cả các thầy cô phải lên lớp nghe giảng dạy tư tưởng ... giáo lý cách mạng xhcn, các cán ngố từ miền Bắc vào chăm lo các em bé các lớp 1, 2. Tại lớp 1 trường Mossard, cán ngố thầy cô thấy trên bảng đen có KINH LẠY CHA... Cán ngố bảo một em bé đọc – lạ thay, em bé đọc lâu lâu – đến câu “XIN CHA CHO CHÚNG CON HÔM NAY LƯƠNG THỰC...” cán ngố bảo em bé ngưng đọc rồi hỏi: “các cháu cầu xin cha cho lương thực, mà có được gì không?” Cán ngố nhìn quanh lớp thấy các bé lắc đầu... Cán ngố cười phái chí nói lớn: “này nhé! Các cháu cầu xin bác cho các cháu kẹo ngọt thử xem.. – nào các cháu cùng cầu nguyện lớn tiếng theo cô nhe: xin bác cho chúng cháu kẹo ngọt”...

= Ô... miracle! Phép màu linh thiêng!

Không biết chuẩn bị từ đâu 5,7 cháu ngoan bác hồ với khăn quàng đỏ nơi cổ [chỉ thiếu cặp sừng trên trán thì quả giống Halloween!], đem vào lớp 1 và cho mỗi cháu một cây kẹo mút... xanh, đỏ vàng... ngọt ghê vậy đó!

⇒ Vì sao “Ô miracle... - Phép màu linh thiêng...?”

== xin đọc bài của bác sĩ Lê Nhân, sinh trưởng miền Bắc, sinh sống tại Saigon... : TÔI PHẢI BIẾT ƠN AI ? HÃY TRẢ LỜI TÔI ĐI ?

=== www.lasan.org/2023-tomorrow/bieton-ai.pdf

= Sau giờ học giáo lý cách mạng, Huynh Thắng khều – nguyên làm giáo vụ cấp I thời đó - xuống lớp, cán ngổ cũng đã ra đi vui sướng hãnh diện với “mission accomplie”, nhận thấy các bé lớp 1: đưa thì lưỡi xanh lè, đưa thì lưỡi đỏ hoét, đưa thì lưỡi vàng khè... Sau khi nghe các bé kể lại câu chuyện... thiếu điều Huynh Thắng té xiêu!

2. “... **Khi dân chúng đã ăn no...**” Câu ngắn gọn này đã giải đáp thắc mắc của chúng ta: **Liệu “Nước Trời” mà Đức Giêsu loan truyền có đem lại cho phàm phu tục tử loài người được no lòng thỏa dạ, hết khô cổ họng vì thiếu nước uống không?**

= Điều đáng lưu tâm để ý chính là phản ứng và thái độ của các tông đồ, nhất là của Phêrô, là những người đã chứng kiến tận mắt (phân phát bánh/cá cho dân chúng ăn no nê, và lẽ tất nhiên các tông đồ cũng được no nê không ít!...), nghe tận tai những Lời giảng dạy cũng như những việc “điều kỳ” mà Thầy chí thánh đã nói và đã làm... thề mà: “... Ma kia!”, và các ông sợ hãi kêu la lớn tiếng. Lập tức, Chúa Giêsu nói với các ông rằng: “Hãy yên tâm. Thầy đây, đừng sợ!” Ông Phêrô với bản tính chất phát ngay thẳng, còn nghi ngờ: “... **Lạy Thầy, NẾU quả là Thầy, thì xin truyền cho con đi trên mặt nước mà đến cùng Thầy**”, muốn thử thách Thầy chí thánh: “... Phêrô xuống khỏi thuyền, bước đi trên mặt nước mà đến cùng Chúa Giêsu...” Đứng trước Thầy chí thánh mà Phêrô hết dạ yêu thương kính mến và nguy hiểm sống-chết vì gió mạnh sóng lớn, nên chọn ai đây?

= Câu cuối trong bài Tin Mừng: “... *Lập tức, Chúa Giêsu giơ tay nắm lấy ông mà nói: “Người hèn tin, tại sao mà nghi ngờ?”* Khi cả hai đã lên thuyền thì **gió liền yên lặng**. Những người ở trong thuyền đến lạy Người mà rằng: “**Thật, Thầy là Con Thiên Chúa**” cho ta câu trả lời thỏa đáng.

=== Giữa cơn sóng gió lâm lúc thất thường của cuộc đời, không ít ai trong chúng ta mà không cảm nghiệm hơn một lần “...chết con mất Chúa ơi!”, hoặc “... ôi Giêsu Maria ‘này’ Chúa tôi...”, hoặc “... nam mô A Di Đà...”, hoặc đơn giản ngắn gọn hơn: “... Trời ơi!...”

Lạy Đức Giêsu Ki-tô, xin tăng thêm lòng tin, lòng trông cậy và lòng kính mến Thầy chí Thánh cho mỗi tâm hồn anh em chị em chúng con – Amen!

Đề nghị Anh Chị Em cùng bạn hữu nhiều lần trong ngày – để nhớ nhất là trước&sau bữa cơm gia đình, cũng như trước khi đi ngủ - nhắc nhở cho nhau: **CHÚA GIÊSU NGỰ TRỊ LÒNG TA! – LUÔN LUÔN**